

Sygn. akt IV U 895/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Dorota Radaszkiewicz</i>
Protokolant:	st. sekr. sądowy Irena Prokopczuk

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy J. S.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w gospodarstwie rolnym na skutek odwołania J. S.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 13 maja 2016 r. nr (...)

O d d a l a o d w o ł a n i e

SSO Dorota Radaszkiewicz

Sygn. akt: IV U 895/16

UZASADNIENIE

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją z dnia 13 maja 2016 r., znak: (...) odmówił J. S. od dnia 1 maja 2016 r. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym powstałej w związku z wypadkiem przy pracy rolniczej z dnia 1 września 2011 r.

Od powyższej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do wnioskowanego świadczenia rentowego. W uzasadnieniu stanowiska podniósł, że nie zgadza się oceną swojego stanu zdrowia dokonaną przez organ rentowy. Wskazał, że w postępowaniu orzeczniczo-lekarskim w KRUS, nie została uwzględniona dokumentacja medyczna oraz zaświadczenia lekarskie, które dotyczyły wypadku przy pracy rolniczej, jakiemu uległ w dniu 1 września 2011 r. W załączeniu przedłożył dokumentację wystawioną przez lekarzy specjalistów: neurologa, kardiologa i medycyny rodzinnej (k – 3--5 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany rolniczy organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc, że orzeczeniem lekarza rzeczoznawcy i komisji lekarskiej organu uznano, iż skarżący nie jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym w związku wypadkiem przy pracy rolniczej z dnia 1 września 2011 r. Z tego powodu nie przysługuje mu prawo do niniejszego świadczenia.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca J. S., urodził się w dniu (...) Jako poszkodowany w wypadku komunikacyjnym w dniu 1 września 2011 r. doznał licznych obrażeń, w tym: pourazowego pęknięcia śledziony z krwotokiem wewnętrznym, złamania żebra III-IX lewego, złamania trzonu łopatki lewej, odmy opłucnowej lewostronnej, wysięku w lewej jamie opłucnowej i wstrząśnienia mózgu.

W ostatnim okresie rolniczego ubezpieczenia społecznego był uprawniony z KRUS do dnia 30 kwietnia 2016 r. do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym powstałej w związku z wypadkiem przy pracy rolniczej z dnia 1 września 2011 r.

Dnia 19 lutego 2016 r. J. S. wystąpił z wnioskiem o przedłużenie prawa do dotychczas pobieranego świadczenia.

Po poddaniu się procedurze orzecznico-lekarskiej przed rolniczym organem rentowym, po stwierdzeniu : nadciśnienia tętniczego, łagodnych komorowych zaburzeń rytmu w wywiadzie, wielopoziomowej dyskopatii szyjnej C i LS bez ubytków neurologicznych oraz przebytego urazu wielonarządowego w 2011 r., Komisja Lekarska Kasy orzeczeniem z dnia 27 kwietnia 2016 r. nie stwierdziła u J. S. naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie zarówno z ogólnego stanu zdrowia jak i w związku z wypadkiem w gospodarstwie rolnym. Biorąc powyższe za podstawę, pozwany organ wydał zaskarżoną decyzję.

Odwołujący korzystał przede wszystkim z konsultacji lekarskiej lekarzy specjalistów z zakresu: chirurgii, ortopedii, medycyny rodzinnej, neurologii i kardiologii. Korzystał też z porad psychologa. Był hospitalizowany w Szpitalu (...) w K. w Oddziale Chirurgii Ogólnej (kilkakrotnie).

(dowód: dokumenty w aktach rentowych KRUS, dokumentacja medyczna – k -3-5 akt sprawy.)

Okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia sprawy była ocena stanu zdrowia wnioskodawcy, w szczególności ustalenie, czy jest on po dniu 30 kwietnia 2016 r. osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

Wymagało to wiadomości specjalnych. W celu wyjaśnienia stanu zdrowia wnioskodawcy i ustalenia podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza kardiologa i neurologa.

Biegły lekarz kardiolog w opinii z dnia 2 września 2016 r., po zapoznaniu się z aktami sprawy, dokumentacją lekarską, po zebraniu wywiadu i zbadaniu odwołującego orzekł, że nie jest on całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Dokonując oceny stanu zdrowia biegły stwierdził u wnioskodawcy:

- nadciśnienie tętnicze,
- chorobę zwyrodnieniowo-dyskopatyczną kręgosłupa.

W uzasadnieniu stanowiska argumentował, że badanie przedmiotowe i podmiotowe odwołującego oraz zgromadzona dokumentacja medyczna nie dają podstaw do uznania go za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym z powodu schorzeń układu sercowo-naczyniowego. Wskazał, że zdiagnozowane nadciśnienie tętnicze nie daje żadnych istotnych powikłań w tym zakresie oraz brak jest innych schorzeń kardiologicznych, które wpływałyby na niezdolność do pracy skarżącego w gospodarstwie rolnym. W konkluzji zwrócił uwagę, że dotychczas przyznane świadczenie rentowe spowodowane było przebytym 1 września 2011 r. urazem wielonarządowym. W konsekwencji wymienione dolegliwości kardiologiczne nie stanowią przeszkody do osobistego wykonywania przez skarżącego pracy w gospodarstwie rolnym.

(dowód: opinia biegłego lekarza kardiologa- k -15-17 akt sprawy.)

Pełnomocnik wnioskodawcy w świetle przedłożonych kolejnych dowodów leczenia (k -47-51 akt sprawy), w tym karty informacyjnej z dnia 8 marca 2017 r. z pobytu J. S. w Szpitalu (...) w K. w Oddziale Chorób Wewnętrznych, wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego lekarza neurologa, kardiologa oraz gastrologa na okoliczność stanu zdrowia wnioskodawcy.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii uzupełniających orzekających w sprawie biegłych.

Biegły kardiolog w opinii uzupełniającej z dnia 31 marca 2017 r., po zapoznaniu się z dostarczoną dokumentacją medyczną, podtrzymał swoją dotychczasową opinię z dnia 2 września 2016 r. oceniając, że odwołujący nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Wyjaśnił, że przedłożone dowody leczenia wprawdzie potwierdzają rozpoznane u wnioskodawcy nadciśnienie tętnicze, to jednak nie wskazują na występowanie z tego powodu powikłań narządowych, czy innych, istotnych schorzeń układu sercowo-naczyniowego. Wskazał między innymi, że badanie echo serca z dnia 27 lutego 2017 r. nie ujawniło odcinkowych zaburzeń kurczliwości, a frakcja wyrzutowa lewej komory serca jest prawidłowa. Z kolei wykonana 28 lutego 2017 r. próba wysiłkowa wykazała dobrą tolerancję wysiłku i prawidłową reakcję tensyjną. Biegły podsumował, że poziom zaawansowania występującego nadciśnienia tętniczego, nie ogranicza zdolności wnioskodawcy do pracy w gospodarstwie rolnym.

(dowód: opinia uzupełniająca biegłego kardiologa- k – 54 akt sprawy.)

Biegły lekarz neurolog w opinii uzupełniającej z dnia 8 maja 2017 r. uznał, że w świetle nadesłanej dokumentacji medycznej wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Wyjaśnił, że jej treść dotyczy kwestii kardiologicznych oraz chirurgicznych i wskazuje, iż stan neurologiczny skarżącego jest prawidłowy. Natomiast choroba zwyrodnieniowo-dyskopatyczna i rwa kulszowa była przedmiotem oceny w opinii z dnia 2 grudnia 2016 r. i została wymieniona w rozpoznaniu głównym.

(dowód: opinia uzupełniająca lekarza neurologa – k- 58 akt sprawy.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz.U.2016.277 ze zm.), renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym z ogólnego stanu zdrowia, jak również powstała wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej przysługuje ubezpieczonemu, który jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym (art. 21 ust. 1 pkt 2 i art. 21 ust. 4 ustawy).

Z kolei w myśl art. 22 ust. 1 ustawy, rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy przyznaje się jako rentę stałą, jeżeli całkowita niezdolność ubezpieczonego do pracy w gospodarstwie rolnym jest trwała i nie orzeczono celowości przekwalifikowania zawodowego. W pozostałych przypadkach renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje jako renta okresowa przez okres wskazany w decyzji Prezesa Kasy lub do czasu objęcia rencisty innym ubezpieczeniem społecznym.

Decydujące znaczenie dla rozważenia zasadności złożonego odwołania miało ustalenie, czy J. S. jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, biorąc pod uwagę, że do 30 kwietnia 2016 r. był uprawniony do renty rolniczej z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym powstałej w związku z wypadkiem przy pracy rolniczej z dnia 1 września 2011 r.

Zważywszy, że do rozstrzygnięcia powyższej kwestii potrzebna była wiedza specjalna, Sąd Okręgowy powołał lekarzy biegłych z zakresu neurologii i kardiologii.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle zgromadzonych dowodów medycznych oraz opinii lekarzy biegłych, brak było podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia rentowego.

Lekarze biegli w wydanych opiniach głównych (k – 15 i 26 akt sprawy), a także w opiniach uzupełniających (k – 54 i 58 akt sprawy) sporządzonych w związku ze złożoną dodatkową dokumentacją medyczną wnioskodawcy (k – 47-51 akt sprawy) jednomyślnie zaopiniowali, że J. S. nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. W przekonaniu biegłych, obecny stopień zaawansowania schorzeń neurologicznych odwołującego, podobnie jak dolegliwości ze strony układu sercowo-naczyniowego, nie powodują u niego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Sąd Okręgowy przyjął wskazane wyżej opinie za miarodajne dowody w sprawie. Opinie tych biegłych są rzeczowe i tworzą spójną oraz logiczną całość dającą pełny obraz stanu zdrowia wnioskodawcy, a tym samym oceny jego niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Sporządzający opinie biegli w ocenie Sądu dokonali starannego i wszechstronnego rozpoznania, a wydane orzeczenia należy uzasadnili.

Zdaniem Sądu Okręgowego wymienione dowody zasługiwały na uwzględnienie. Autorzy opinii legitymują się wysoką wiedzą medyczną, doświadczeniem zawodowym oraz znajomością zasad orzeczniczych. Lekarze biegli we wszystkich opiniach zgodnie orzekli, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Przy czym, ostatecznie znaczenie w sprawie miały wydane opinie uzupełniające, w których biegli neurolog i kardiolog jednoznacznie zaopiniowali, że dołączona dodatkowa dokumentacja medyczna (k – 47-51 akt sprawy) nie ma wpływu na zmianę ich stanowisk wyrażonych w opiniach głównych, że skarżący nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

Sąd Okręgowy w pełni podzielił zawarte w tych opiniach wnioski, są one bowiem przekonujące i obejmują pełną ocenę stanu zdrowia wnioskodawcy w zakresie zdiagnozowanych u niego schorzeń. W przekonaniu Sądu, stan zdrowia wnioskodawcy został dostatecznie wyjaśniony. Nie było więc przesłanek do dopuszczenia dowodu z opinii biegłego lekarza gastrologa, o co wnosił pełnomocnik skarżącego.

Skoro odwołujący po dniu 30 kwietnia 2016 r. nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, to po tej dacie, czyli od dnia 1 maja 2016 r. nie ma również podstaw do dalszego ustalenia uprawnień do rolniczej renty wypadkowej.

W konsekwencji J. S. od dnia 1 maja 2016 r. nie ma prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym w związku z wypadkiem przy pracy rolniczej, do której był uprawniony do dnia 30 kwietnia 2016 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie wnioskodawcy jako bezzasadne.

/-/ SSO Dorota Radaszkiewicz